

Література

1. Беглий О.В. Організаційно-правові аспекти попередження засмічення космічного простору // Юридичний вісник. – 2009. № 3. – С. 4-7.
2. Великий Є. В. Проблеми космічного сміття: аналіз розвитку, правова основа необхідності створення космічного сміттєзбирача / Є. В. Великий, М. М. Дронь, Л. Г. Дубовик, П. Г. Хорольський // Системне проектування та аналіз характеристик аерокосмічної техніки. Збірник наукових праць. – 2012. – Т. XIII. – С. 16-20.
3. Клюев Э.С. Альтернативный метод решения проблемы засорения околоземного космического пространства / Э.С. Клюев, С. Г. Бондаренко, А. А. Святун // Экологія та ноосферологія. – 2009. – Т. 20, № 3-4. – С. 38-46.
4. Хорольський П. Г. Концепції збирача космічного сміття і методики апріорного оцінювання його цільової ефективності // Збірник наукових праць ЖВІ НАУ. – 2010. – № 3. – С. 138-148.
5. Я. Яцків. Космічне сміття // Світогляд. – 2008. – № 2. – С. 60-63.

УДК: 347.8 (043.2)

Велікян Р.А.,
студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Малярчук Н.В., к.ю.н.

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ НА СВІТОВОМУ КОСМІЧНОМУ РИНКУ

Зовнішньоекономічні операції на світовому космічному ринку відіграють одну із важливих передових позицій. Світовий ринок космічних послуг і технологій з юридичної точки зору – це система міжнародних правових відносин, що притаманні сфері обігу у зв'язку з наданням космічних послуг, продажем-купівлею космічної техніки та технологій [3, с. 55].

Все більш значна частка операцій на світовому космічному ринку здійснюється приватними фірмами та транснаціональними корпораціями. Причому роль і вага останніх у загальному доробку операцій

на цьому ринку безупинно зростає, адже в таких динамічних його секторах як супутникобудування, дистанційне зондування Землі з космосу, навігаційні системи та системи місцевизначення, космічні телекомунікації та комерційні космічні запуски лівова частка контрактів на послуги здійснюється саме такими компаніями: Matra Marconi Space (заснована фірмами Великої Британії та Франції), International Launch Service Inc. (США, РФ), Sea Launch Company (Україна, США, Норвегія, РФ), Cosmos USA (США, РФ), Eurocot GmbH. (ФРН, РФ), Starsem S.A. (Франція, РФ), European Aeronautic Defence and Space Company (ФРН, Франція, Іспанія, Італія), Astrium (Велика Британія, ФРН, Франція) та іншими [1, с. 352].

Також сьогодення особливу увагу приділяється проблемі обміну космічними технологіями та зовнішньоекономічних операцій на світовому космічному ринку.

Досліджуючи правові механізми регулювання світового космічного ринку, важко не помітити також, що космічна техніка, зокрема ракетноносії, системи керування та інші види обладнання, заснована на технології, яка може бути використана у воєнних цілях. У цьому зв'язку ця техніка має надзвичайно важливе значення для забезпечення інтересів безпеки держав [2, с. 523-529].

З юридичної точки зору зовнішньоекономічні операції на світовому космічному ринку являють собою саме систему публічно і приватноправових зв'язків, що опосередковують відносини між такими суб'єктами, як держави, міжурядові організації, фізичні та юридичні особи, включаючи різноманітні міжнародні неурядові організації та транснаціональні корпорації.

Міжнародно-правове регулювання зовнішньоекономічних операцій на світовому космічному ринку, що їх розроблюють і приймають держави та міжнародні організації, є основним джерелом міжнародного економічного права. В меншій мірі, але це саме стосується й рішень міжнародних організацій [4].

Розглядаючи правові проблеми сучасного космічного ринку, можна зазначити, що взаємовідносини держав в процесі передачі космічних технологій їх значення обміну сучасними технологіями для країн світу та інтелектуальної власності для космічної науки і техніки в усі часи важко було перебільшити.

У зв'язку з процесами комерціалізації міжнародно-правового регулювання зовнішньоекономічних операцій на світовому космічному ринку

ку в космічній сфері та в силу особливих рис сучасної космічної діяльності, яка дедалі більше характеризується присутністю в цій сфері комерційного елемента, все більш значна частка операцій на ринку космічних послуг і технологій здійснюється неурядовими міжнародними організаціями, приватними фірмами та ТНК [3, с. 55].

Література

1. Андрушко І.П. Космічне право України. Збірник нац. і міжнар. правових актів / упоряд. І.П. Андрушко, О.В. Беглий; відп. ред. Н.Р. Малишева, Ю.С. Шемшученко. – [3-тє вид., перероб. і допов.]. – К. : Юрінком Інтер, 2001. – 352 с.
2. Беглий О.В. Правові проблеми інтеграції України у світовий ринок космічних послуг і технологій / О.В. Беглий // Держава і право. Щорічник наукових праць молодих вчених України. – Вип. 2. – К. : Юр. вид-во "Ін Юре", 1998 -1999. – С. 523-529.
3. Беглий О.В. Космічне право: Конспект лекцій / уклад. О.В. Беглий. – К. : НАУ, 2004. – 244 с.
4. Про космічну діяльність: Закон України від 15.11.1996 № 502/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – №5461-17. – Ст. 345.

УДК 341: 343.326 (043.2)

Гаврилюк М. В.,
студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Малярчук Н.В., к.ю.н.

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ БОРОТЬБИ З ТЕРОРИЗМОМ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Проблема тероризму вже багато років не втрачає своєї актуальності як для правової теорії, так і для практики правоохоронних органів. Але таких загрозливих масштабів вона набула лише в наш час. Соціологічні опитування в різних країнах, і насамперед, у високорозвинених, показують, що тероризм посідає одне з чільних місць серед тих проблем, які турбують людей. Більше того, на думку фахівців, сьогодні це явище становить значно серйознішу небезпеку ніж 10 чи 20 років тому в силу використання терористами новітніх засобів та методів, а також зростаючої

уразливості сучасного високо-індустріального суспільства. Незважаючи на зусилля держав, спрямовані на боротьбу з тероризмом, його розповсюдженість у світі не зменшується, а, навпаки, постійно зростає. В арсеналі сучасних терористів не лише традиційні засоби, а й найсучасніша зброя та обладнання. Спостерігається тенденція до зрощення тероризму та організованої злочинності, зокрема, наркобізнесу. Тероризм давно перетнув кордони держав і став проблемою міжнародного масштабу. Жодна держава сьогодні не здатна протистояти цьому злу одноосібно. Нагальною є потреба активізації міжнародного співробітництва в цій сфері. Чільне місце в такому співробітництві належить, безумовно, міжнародно-правовим чинникам. Але, зважаючи на те, що в сучасних умовах значна частка засобів боротьби з тероризмом, як і з іншими злочинами міжнародного характеру, належить до внутрішньої компетенції кожної окремої держави, необхідно паралельно розвивати й національне антитерористичне законодавство, узгоджуючи його з міжнародним правом та спираючись на існуючий позитивний досвід.

В 1937 році були прийняті дві Конвенції: про припинення тероризму та покарання за нього та про створення міжнародного кримінального суду. В Конвенції про припинення тероризму та покарання за нього вперше була зроблена спроба конвенційного закріплення визначення тероризму, але воно мало абстрактний, описовий характер, підкреслювалася політична спрямованість цього явища. Вказані конвенції так і не набрали чинності. Водночас, безперечним є їх значний вплив на подальший розвиток міжнародного співробітництва щодо боротьби з тероризмом.

Значне зростання терористичної активності в світі в 1960-х роках стало передумовою того, що питання боротьби з тероризмом почали активно обговорювати в ООН. В 1972 резолюцією Генеральної Асамблеї ООН було запроваджено Спеціальний комітет з міжнародного тероризму, який активно працював до 1979 р. Діяльність ООН щодо вирішення проблеми тероризму здійснювалась у двох основних напрямках: 1) розроблення заходів, спрямованих на боротьбу з конкретними видами терористичних акцій; 2) розгляд проблеми міжнародного тероризму в цілому з метою вироблення єдиної уніфікованої системи нормативних положень та конкретних заходів в цій сфері. Через певні труднощі, пов'язані, передусім, з надмірним політичним навантаженням проблеми, міжнародне співробітництво значно більше просунулося у першому із зазначених напрямків.

В період з 1979 по 1998 роки Генеральна Асамблея прийняла одинад-